

«Μη μέτρει σεαυτόν εν παντί έργω σου» (Αββάς Ησαΐας)

[/ Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθόδοξη πίστη](#)

Μην κάθεσαι να κρίνης τον εαυτό σου για κάτι που έχεις κάνει - κάλο, κακό, αρετή, αμαρτία, ή να τον συγκρίνεις με τους άλλους.

Πόσες φορές το αντιμετωπίζουμε αυτό! Ας επιλανθανώμεθα των όπισθεν και ας μην μας ενδιαφέρει το τι κάναμε. Διότι, εξετάζοντας τι κάναμε, ανακαλύπτουμε ότι κάναμε κάτι σπουδαίο ή κάτι κακό, κάτι μεγαλύτερο και ωραιότερο και

επιτυχέστερο από αυτό που κάνει ο άλλος, ή κάτι μικρότερο. Είτε καθ' εαυτό το κρίνουμε είτε εν σχέσει προς τον άλλον, θα περιπέσωμε σε μια από τις δύο παγίδες: ή στην υπερηφάνεια, αν θα είναι καλό η καλύτερο, ή στην απογοήτευση, στην κακομοιριά, στην κατάπτωσι της υπάρξεως μας, αν δεν είναι καλό. Διότι, όσο και αν νομίζουμε ότι είμαστε ώριμοι, όσο και αν πιστεύουμε ότι έχουμε δύναμι, μέσα μας φέρομε την αδυναμία του Αδάμ και της Εύας, το εύθραυστο εγώ, που μας κληροδότησαν οι προπάτορες μας.

Για να μένης λοιπόν ατάραχος στους λογισμούς σου, ποτέ μην κάθεται να λογαριάσης τι έκανες. Αυτό ισχύει για κάθε τι που μας συμβαίνει.

Πως όμως θα εξομολογηθώ, εάν δεν κρίνω; Στην εξομολόγηση δεν κάνω ανάλυσι των έργων μου, αλλά αναφορά των αμαρτημάτων μου. Αυτό είναι διαφορετικό, διότι δεν αξιολογώ τα έργα μου, απλώς τα αναφέρω. Δεν κάθομαι προηγουμένως να σκεφθώ τι έκανα και τι δεν έκανα, διότι αυτό δημιουργεί πνιγηρή ατμόσφαιρα στην ψυχή μου.

Εάν διαπιστώσουμε ότι πάμε καλύτερα, καταλαβαίνετε σε τι βαθμό εγωισμού μπορούμε να πέσουμε. Το «μη μέτρει σεαυτόν εν παντί έργω σου» είναι πραγματική σοφία. Οι περισσότεροι, όταν πέφτωμε, πέφτομε και γι' αυτόν τον λόγο, ή τον χρησιμοποιούμε για να δικαιολογούμε τα πάθη μας. Αμάρτησα, λόγου χάριν, μια φορά και μετά λέγω: Τι ωφελεί τώρα να μετανοήσω; Τι κακομοιριά! Πόσο καταρρακώνεται έτσι το είναι μας!

Αρχιμ. Αιμιλιανού Σιμωνοπετρίτη

Πηγή: isagiastriados.com